U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Faisala Husseiniho a Ondřeje Mrákoty ve věci žalobce: **P. V. V.**, zastoupen advokátem Mgr. Petrem Václavkem, Opletalova 1417/25, Praha, proti žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí**, Loretánské náměstí 101/5, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 8. 2023, čj. 116410-2/2023-MZV/OPL, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 12. 2023, čj. 35 A 1/2023-40,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce podal žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny podle § 42a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců na území České republiky, kterou spojil s žádostí o upuštění od povinnosti osobního podání žádosti podle § 169d odst. 3 téhož zákona. Velvyslanectví České republiky v Hanoji jeho žádost zamítlo a řízení o žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu zastavilo. Následné odvolání žalobce žalovaný zamítl a rozhodnutí zastupitelského úřadu potvrdil.

[2] Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou u Krajského soudu v Plzni. Napadené rozhodnutí podle něj nepřiměřeně zasáhlo do jeho soukromého a rodinného života. Žalobcova manželka se léčí s poruchou diastolické funkce levé srdeční komory, a ačkoliv nyní je její stav stabilizovaný, mohl by se vzhledem k jejímu věku kdykoliv rychle změnit. Žalobce s manželkou žije v České republice již 40 let a nyní jí poskytuje potřebnou péči; délka pobytu v České republice, vysoký věk a manželčin zdravotní stav jsou podle žalobce důvody pro upuštění od povinnosti osobního podání žádosti. Mimo to je podle žalobce problém vůbec získat termín pro osobní podání žádosti v Hanoji i kvůli způsobu, jakým probíhá tzv. slosovatelná registrace.

[3] Krajský soud žalobu zamítl. Správní soudy podle něj nemají hodnotit smysluplnost a efektivitu osobního podání, ale pouze to, jestli správní orgány správně vyložily neurčitý právní pojem *odůvodněný případ*, a poté jej správně aplikovaly na zjištěný skutkový stav. Povinnost osobního podání žádosti na zastupitelském úřadě je základním pravidlem, proto k možnosti upustit od něj by se mělo přistupovat pouze výjimečně, za mimořádných

okolností, pokud by osobní podání bylo tvrdé či nerozumné. Mimořádnými okolnostmi může být i osobní péče o některého z rodinných příslušníků, avšak v případě žalobce nejde podle krajského soudu o odůvodněný případ. Podle závěrů krajského soudu jsou žalobcova tvrzení obecná, žalobce nepředložil nic, co by nasvědčovalo nepříznivé prognóze manželčina zdravotního stavu, a kromě toho žalobce nijak neprokázal, že by pro něj bylo nad míru obtížné sjednat si termín pro osobní podání žádosti, protože se o to ani nepokusil.

[4] Žalobce (nyní *stěžovatel*) napadá rozsudek krajského soudu kasační stížností. Trvá na své žalobní argumentaci a poukazuje na skutečnost, že se krajský soud nevypořádal s žalobními námitkami, ale pouze převzal argumentaci správního orgánu. Ministerstvo naopak považuje rozsudek krajského soudu za přezkoumatelný a dostatečně odůvodněný v reakci na žalobní body. K otázce slosovatelné registrace potom ministerstvo odkazuje mj. na metodiku zastupitelského úřadu.

[5] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje stěžovatelovy zájmy (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, odmítne ji jako nepřijatelnou (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11–12).

[6] Kasační stížnost **je nepřijatelná.**

[7] Stěžovatel v kasační stížnosti neuvádí, jaké konkrétní důvody by měly svědčit pro její přijatelnost. Neoznačuje právní otázku, kterou se NSS dosud nezabýval, kterou NSS či krajské soudy řeší rozdílně nebo v níž je třeba učinit tzv. judikatorní odklon. Stěžovatel v podstatě pouze obecně odkazuje na rozhodnutí NSS týkající se možnosti upustit od povinnosti osobního podání žádosti o vydání pobytového oprávnění, resp. namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. NSS však nezjistil, že by se krajský soud bezdůvodně odchýlil od ustálené judikatury nebo že by hrubě pochybil při výkladu práva. Zároveň jsou jeho závěry v reakci na žalobní námitky přezkoumatelně odůvodněné.

[8] Argumenty, které stěžovatel uvádí, vyjadřují důvody, proč by měla být kladně vyřízena jeho žádost o dlouhodobý pobyt, ale nikoliv proč by v jeho případě mělo být upuštěno od povinnosti osobního podání této žádosti.

[9] NSS nemá výhrady vůči tomu, jakým způsobem krajský soud vyložil pojem *odůvodněný případ*, na němž stěžovatel postavil žalobní argumentaci. Jde o neurčitý právní pojem, který podle judikatury NSS závisí na posouzení konkrétních okolností v každém jednotlivém případě. Správní orgán musí při svém rozhodování zvážit všechny rozhodné okolnosti; ty však musí tvrdit a také prokázat žadatel (srov. např. rozsudek NSS ze dne 30. 3. 2023, čj. 4 Azs 19/2023-34). Možnost upustit od osobního podání žádosti je možností výjimečnou, a mělo by se k ní proto přistupovat pouze v případech, kdy by bylo trvání na osobním podání tvrdé nebo nerozumné (srov. rozsudek NSS ze dne 11. 8. 2015, čj. 6 Azs 77/2015-36, nebo rozsudek NSS ze dne 27. 7. 2016, čj. 10 Azs 219/2015-67). Krajský soud také opakovaně zdůraznil, že je vždy nutné hodnotit individuální okolnosti daného případu.

[10] NSS neshledal problematickým ani vlastní posouzení okolností případu stěžovatele. Krajský soud zde srozumitelně vysvětlil, proč primárně vychází z odůvodnění žalovaného, a souhlasil s tím, že stěžovatelovu situaci není možné podřadit pod pojem *odůvodněný případ*. Většina stěžovatelových tvrzení byla převážně obecná, z doložených lékařských zpráv stěžovatelovy manželky nevyplývá žádná nepříznivá prognóza; ke zdravotnímu stavu své manželky navíc stěžovatel uvedl pouze obecné úvahy o srdečních onemocněních coby časté příčině úmrtí. V kontextu stěžovatelových námitek a judikatury NSS nelze délku pobytu v České republice, vysoký věk a manželčin zdravotní stav považovat za individuální okolnosti, pro které by byl naplněn pojem *odůvodněný případ*. Skutkově i právně velmi obdobným případem se přitom NSS zabýval v již vzpomínaném rozsudku čj. 4 Azs 19/2023-34 (taktéž žádost o upuštění od osobního podání v případě srdeční choroby manžela, podobný věk žadatelky i manžela, mnohaletý pobyt žadatelky na území ČR, rodinné vazby v ČR, odsouzení za trestný čin a jeho vliv na pobytový režim žadatelky). Ani v té věci nepopřál NSS sluchu obdobným argumentům tehdejší žalobkyně.

[11] V této věci nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Krajský soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost.

[12] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle úspěchu ve věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, body 51 až 53). Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Ministerstvu žádné náklady nevznikly (§ 60 odst. 1 a § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. dubna 2024

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu